

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-3 У. 810/17
24.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби коју је поднео тужилац А.А. из ..., ..., кога заступа пуномоћник Милош Крстић, адвокат из Јелашнице, Краља Милана 85, ради поништаја одлуке Комисија за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних просторија Владе Републике Србије, 34 број 360-6019/2016-3 од 07.12.2016. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. из ..., ..., у предмету замене решења о давању у закуп стана на одређено време, након одржане усмене јавне расправе 18.05.2018. године, у нејавној седници већа, одржаној 24.05.2018.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** одлука Комисија за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних просторија Владе Републике Србије, 34 број 360-6019/2016-3 од 07.12.2016. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореном одлуком, коначном у управном поступку, одлучено је да се мења одлука Стамбене комисије Министарства унутрашњих послова, бр. 360-10/14-4-2 од 29.01.2016. године, тако да гласи: Б.Б., раднику Министарства унутрашњих послова, даје се у закуп на одређено време од пет година, гарсоњера бр. 20, у поткровљу, површине 26,52 м2, ламела 1, у ..., у улици ... .., изграђена на к.п. бр. ... КО ..., као и да

ће стан именовани користити сам и на основу ове одлуке запослени ће закључити уговор о закупу на одређено време са Министарством унутрашњих послова. Наведеном одлуком првостепеног органа од 29.01.2016. године, одлучено је да се тужиоцу даје на привремено коришћење неодговарајућа гарсоњера број 20, у поткровљу, површине 26,52 м², ламела 1, у ..., у улици ... .., изграђена на к.п. бр. ... КО ..., као и да ће стан са именованим користити чланови породичног домаћинства, именовани у диспозитиву наведеног решења, односно супруга, ћерка и син, а на основу ове одлуке запослени ће закључити уговор о закупу на одређено време са Министарством унутрашњих послова.

У тужби поднетој Управном суду 18.01.2017. године, тужилац оспорава законитост одлуке туженог органа, због нетачно утврђеног чињеничног стања и неправилног закључка у погледу чињеничног стања, као и због погрешне примене материјалног права. Наводи детаљену хронологију спроведеног поступка, од расписивања огласа за давање у закуп на одређено време два стана у ... од 17.01.2014. године, па до доношења одлуке првостепеног органа, бр. 360-10/14-4-2 од 29.01.2016. године, којим му је дата на привремено коришћење неодговарајућа гарсоњера број 20, у улици ... .., изграђена на к.п. бр. ... КО ..., која одлука је коначна и правноснажна. Истиче да се писаним путем обраћао надлежним органима у циљу закључења уговора о закупу на одређено време и да је сазано да је тужени орган донео одлуку којом је делимично уважио приговор Б.Б., а да је након тога тужени орган донео и оспорену одлуку којом се мења првостепена одлука од 29.01.2016. године. Указује да је тужени орган погрешно утврдио да тужилац поседује у својини непокретности, с обзиром да из уговора о доживотном издржавању који је тужени орган разматрао, произлази да је власник целокупне имовине тужиочева мајка, а не тужилац, као и да је Б.Б. наследник знатне имовине на ... од 2015. године. Наводи да је број бодова свих ранжираних кандидата утврђен истеком последњег дана рока за подношење захтева по објављивању огласа и да је коначна листа реда првенства донета 14.10.2015. године, при чему је Б.Б. поднео приговор 22.07.2015. године, односно неблаговремено, а чак и да је његов приговор благовремен, у то време још увек није био распоређен на радно место шефа смене, за које би му било додељено 130 бодова, због чега је правилно бодован са 100 бодова. Предлаже да Суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима, односно да уважи тужбу, поништи оспорену одлуку и одржи на снази одлуку првостепеног органа бр. 360-10/14-4-2 од 29.01.2016. године.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет овог управног спора и одговор на тужбу, у коме истиче да акт о додели стана у закуп представља управни акт, а спор подводом тог акта, представља спор из радног односа, за који је надлежан основни суд у парничном поступку. Оспорава све наводе тужбе и истиче да је против првостепене одлуке од 29.01.2016. године, којом је тужиоцу дата на привремено коришћење неодговарајућа гарсоњера број 20, у ..., у улици ... .., приговор изјавио Б.Б., због чега је донета оспорена одлука којом се мења одлука првостепеног органа, бр. 360-10/14-4-2 од 29.01.2016. године и предметна гарсоњера даје у закуп на одређено време од пет година Б.Б., раднику Министарства унутрашњих послова. Истиче да је поступак расподеле станова у ... по предметном огласу спроведен у складу са Уредбом о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код коринсика средстава у

државној својини (“Службени гласник РС”, број 102/10 и 117/12-УС).

Заинтересовано лице Б.Б. је дао одговор на тужбу, у коме оспорава наводе тужбе и наводи хронологију спроведеног поступка расподеле станова по предметном огласу. Истиче да су наводи тужбе да је наследник имовине на ... од 2015. године засновани на претпоставкама, јер је у току оставински поступак у смислу физичке деобе са стрицем, при чему је у току поступка доставио уверење катастра, према коме поседује две састављене површине од 0.7,91 м² у селу ..., ..., које се воде као њиве 4. класе и на којима узгаја пчеле. Додаје да је од 1999. године расељено лице са ..., за разлику од тужиоца који је одбио да учествује у одбрани земље током 1999. године, због чега му је престао радни однос, али је након поднете тужбе враћен у Министарство унутрашњих послова. Сматра да је поступак расподеле станова по предметном огласу спроведен у складу са Уредбом о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код корисника средстава у државној својини (“Службени гласник РС”, број 102/10 и 117/12-УС).

Управни суд је одржао усмену јавну расправу 18.05.2018. године, у смислу одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), у присуству тужиоца А.А., његовог пуномоћника Милоша Крстића, адвоката из Јелашнице и заинтересованог лица Б.Б., а у одсуству уредно позваног туженог органа.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој јавној расправи остао у свему код навода из тужбе. Предлаже да Суд уважи тужбу и ову ствар реши у спору пуне јурисдикције, у смислу члана 43. Закона о управним споровима, тако да на правној снази остане првостепено решење од 29.01.2016. године.

Заинтересовано лице је у речи на усменој јавној расправи остало у свему код навода датих у одговору на тужбу. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе и одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, као и навода пуномоћника тужиоца и заинтересованог лица са одржане усмене јавне расправе, а након извођења доказа, читањем доказа из списка предмета, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), прописано је, између осталог, да у осталим стварима образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Из разлога датих у образложења оспорене одлуке произлази да је тужени орган нашао да је против првостепене одлуке од 29.01.2016. године, којом је А.А. дата на привремено коришћење неодговарајућа гарсоњера број 20, у поткровљу, површине 26,52 м², ламела 1, у ..., у улици ... .., изграђена на к.п. бр. ... КО ...,

приговор изјавио Б.Б., због чега је увидом у списе предмета тужени орган утврдио да је у поступку утврђивања реда првенства за доделу станова, А.А. утврђен стамбени статус - становање код родитеља и да је по том основу на листи реда првенства бодован са 100 бодова и рангиран на 2. месту листе реда првенства. Тужени орган наводи да је увидом у доказе означене у образложењу оспореног решења, констатовао да није било основа да се у поступку расподеле станова по расписаном огласу, именовани сврста у категорију лица без стана, с обзиром да из доказа проистиче да има у својини непокретности, због чега му је на листи реда првенства требало утврдити бодове за стамбени статус - поседовање у својини непокретности, за шта му по Уредби припада 70 бодова, па би са тако утврђеним бодовима на листи реда првенства имао 419 бодова и био би рангиран на 5. месту, чиме не би остварио право на добијање стана који је предмет расподеле. Према налажењу туженог органа, Б.Б., као следећи кандидат на листи реда првенства (приговарач), нема решену стамбену потребу, због чега су се стекли услови да се именованом додели стан који је оспореном одлуком добио А.А., због чега је тужени орган оспореном одлуком одлучио да се мења одлука првостепеног органа од 29.01.2016. године и предметни стан даје у закуп на одређено време од пет година. При томе из списка предмета туженог органа достављеним Суду уз одговор на тужбу, произлази да је о приговору Б.Б. на одлуку Стамбене комисије Министарства унутрашњих послова, бр. 360-10/14-4-2 од 29.01.2016. године, већ одлучено посебном одлуком Комисије за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних просторија Владе Републике Србије, 34 број 360-6019/2016-1 од 07.12.2016. године, којом је одређено да је приговор делимично основан. Због наведених и осталих разлога датих у образложењу оспорене одлуке, тужени орган је одлучио као у диспозитиву оспорене одлуке.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о општем управном поступку, Суд налази да је оспореном одлуком повређен закон на штету тужиоца, јер образложење оспорене одлуке не садржи разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, у смислу одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, а те повреде правила поступка су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари. Ово због тога што из списка предмета туженог органа произлази да је о приговору Б.Б. против одлуке Стамбене комисије Министарства унутрашњих послова, бр. 360-10/14-4-2 од 29.01.2016. године, којом је одлучено да се тужиоцу даје на привремено коришћење предметна гарсоњера, већ одлучено посебном одлуком истог туженог органа, 34 број 360-6019/2016-1 од 07.12.2016. године, којом је усвојен приговор Б.Б. и одређено да је приговор делимично основан. Због наведених разлога, Суд налази да из оспорене одлуке у овом управном спору не произлази применом ког правног средства је тужени орган одлучио да се мења одлука првостепеног органа од 29.01.2016. године. Због наведених разлога, оспореном одлуком су повређена правила поступка на штету тужиоца.

Суд налази да нису од значаја за другачију оцену законитости оспорене одлуке наводи туженог органа из одговора на тужбу, којима се указује да акт о додели стана у закуп представља управни акт, а спор подводем тог акта, представља спор из радног односа, за који је надлежан основни суд у парничном поступку. Ово због тога што, према оцени Суда, предмет овог управног спора није акт о додели стана у закуп, већ оспорена одлука којом се, у смислу правила управног поступка, мења акт о давању стана у закуп, због чега наводи туженог органа из одговора на тужбу за

другачије закључивање, нису од значаја за другачију оцену законитости оспорене одлуке.

Разматрајући предлог тужбе да Суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, Суд налази да природа ове управне ствари то не дозвољава и утврђено чињенично стање не пружа поуздан основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима и да је економичније и целисходније да учињене повреде правила поступка надлежни орган управе отклони у поновном поступку одлучивања.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореном одлуком повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе нову и на закону засновану одлуку, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 24.05.2018. године, II-3 У. 810/17

Записничар,
Небојша Стојановић, с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉД